

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **GOLD HAPPY DAY a. s., HAPPY DAY holding**, se sídlem Plzeň, náměstí Republiky 237/38, zastoupené JUDr. Zbyňkem Holým, advokátem se sídlem Plzeň, Malá 43/6, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 1387/77, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 8. 2020, č. j. 57 A 155/2019 - 52,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 9. 7. 2019, č. j. 29289-2/2019-900000-311 zamítl žalovaný odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 23. 5. 2019, č. j. 1543-14/2019-600000-12, kterým byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „zákon o hazardních hrách“). Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že v blíže specifikované době jako provozovatelka umístila na plášti provozovny CASINO HAPPY DAY na adrese náměstí Republiky 236/37 a Solní 238/1 v Plzni celkem 18x v různých slovních spojeních i samostatně nápis „casino“ a dále nápisy „SÁZKY“, „SLOT MACHINES“, „AMERICAN ROULETTE“ a „BLACK JACK“ s grafickými

symbols, což celní úřad vyhodnotil jako porušení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Za tento přestupek byla žalobkyni vyměřena pokuta ve výši 40 000 Kč a povinnost k úhradě nákladů správního řízení.

[2] Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně u Krajského soudu v Plzni žalobou, kterou krajský soud shora uvedeným rozsudkem zamítl. Žalobkyně nezpochybňovala skutkový stav věci, její námitky se vztahovaly výlučně k právnímu posouzení otázky, zda umístěním nápisů došlo k porušení zákonného zákazu umísťovat na budovu kasina reklamu, sdělení nebo jakoukoli jinou formu propagace provozování hazardních her nebo získání výher ve smyslu § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, a to s přihlédnutím k povinnosti stanovené v § 68 odst. 2 tohoto zákona (povinnost viditelně označit kasino). Krajský soud konstatoval, že výklad § 66 odst. 2 a § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, provedený správními orgány, odpovídá nejen zákonným ustanovením, ale i důvodové zprávě k tomuto zákonu. Ačkoliv zákon o hazardních hrách, na rozdíl od předchozí právní úpravy (zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách), neobsahuje explicitní vyjádření účelu zákona, lze jej jasně dovodit z jeho důvodové zprávy, konkrétně z bodu 1.5. Je tedy nutné postupovat v souladu s účelem zákona uvedeným v důvodové zprávě, a to teleologickým, respektive historickým, výkladem jednotlivých ustanovení. Krajský soud tímto způsobem dospěl k závěru, že jsou-li nápisy či znaky způsobilé upoutat pozornost k hazardním hrám, jedná se o jejich *propagaci*. Argumentace žalobkyně, že zákon nezakazuje nápisy způsobilé upoutat pozornost kolemjdoucích na provozovnu a provozování hazardních her, tak nemůže obstát, neboť jde o *propagaci* těchto činností, což § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách jasně zapovídá.

[3] Pokud jde o nápisy „casino“ (samostatně nebo v sousloví), krajský soud souhlasil se správními orgány, že se v daném případě jednalo o *propagaci* nabízených služeb a nikoli o *naplnění informační povinnosti* dle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Za stěžejní považoval zjištění, že těmito nápisy nebyly označeny jen vstupní dveře, ale i všechny výlohy provozovny, obě strany vstupních dveří a prostor nad vstupními dveřmi; jednalo se celkem o 18 nápisů v různém znění. Opakovaným nápisem *casino* na budově mohla být jednoznačně upoutána pozornost kolemjdoucích; tyto nápisy vzhledem k jejich počtu, viditelnosti a grafickému zpracování měly jednoznačně propagační efekt. Aproboval přitom názor celního úřadu, že zejména výlohy jsou typickým prostorem pro *propagaci* podnikání. Účelem povinnosti vyplývající z § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách je naopak informování (varování) veřejnosti, čemuž množství nápisů a jejich umístění neodpovídá. Krajský soud tak nesouhlasil s tvrzením žalobkyně, že se jednalo o *naplnění informační povinnosti* dle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách.

[4] Krajský soud dále konstatoval, že na odpovědnost žalobkyně za spáchání přestupku neměla vliv skutečnost, že nápisy byly odstraněny ještě před skončením správního řízení. Správní orgány nicméně k této skutečnosti přihlédly při stanovení výše pokuty. Jako nedůvodnou shledal krajský soud i námitku týkající se aplikace zásady *in dubio mitius*, jelikož výklad ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách neumožňuje dvě rovnocenné interpretace, nýbrž jen interpretaci užitou správními orgány.

[5] Závěrem krajský soud uvedl, že porušení § 66 odst. 2 s přihlédnutím k § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách je nutno posuzovat vždy jednotlivě podle konkrétních skutkových okolností, a proto nepřisvědčil žalovanému, který argumentoval rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 3. 2020, č. j. 30 Af 32/2019 - 43 a Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci ze dne 25. 6. 2020, č. j. 59 A 59/2019 - 40, v nichž bylo posuzováno obdobné jednání žalobkyně,

pokračování

jakkoli v rovině právního posouzení dospěl ke stejnému závěru jako soudy v namítaných rozsudcích. Konečně, pro rozhodnutí byly vzhledem k § 75 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) právně bezvýznamné také okolnosti zápisu ochranné známky u Úřadu průmyslového vlastnictví.

[6] Rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, kterou opírá o důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., tj. nesprávné posouzení právní otázky soudem a nepřezkoumatelnost rozsudku pro nedostatek důvodů.

[7] Dle stěžovatelky krajský soud na jedné straně reflektuje povinnost vyplývající z § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, na straně druhé však dospěl k názoru, že opakovaným nápisem „casino“ na budově mohla být upoutána pozornost kolemjdoucích na provozovnu a hazardní hry v ní provozované a tyto nápisy jsou tak vzhledem k jejich počtu, viditelnosti, grafickému zpracování a umístění nadbytečné z hlediska informační povinnosti vyplývající z § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Stěžovatelka namítá, že zmiňovaným ustanovením dovolené jednání nemůže být zároveň jednáním nedovoleným. Bez jednoznačného odkazu na ustanovení zákona a objektivního právního posouzení věci nelze uzavřít, že stěžovatelka v daném případě porušila zákon, umístila-li na své provozovně vícero takových názvů. Naopak, svou povinnost vyplývající z § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách splnila právě tím, že nápisy byly viditelné a potencionální návštěvníci byli informováni, že se jedná o prostor, kde se provozují hazardní hry. Stěžovatelka byla tedy sankcionována za to, že svým jednáním plnila účel zákona, který krajský soud v žalovaném rozsudku sám zdůrazňoval.

[8] Krajský soud dospěl ke spekulativnímu a neprokázanému závěru, že nápisy měly propagační efekt. Stěžovatelka má za to, že aby byla veřejnost dostatečně informována, že se v daném prostoru nachází kasino, je naprosto nezbytné, aby název/názvy obsahující slovo *casino*, byly způsobilé upoutat pozornost kolemjdoucích. Zákon o hazardních hrách neurčuje dovolený počet nápisů obsahujících slovo *casino*, a proto závěry správních orgánů a krajského soudu lze označit za subjektivní a spekulativní; není zřejmé, jaký počet nápisů by ještě plnil informační povinnost a naopak, kdy by se již jednalo o nedovolenou propagaci hazardních her. Stěžovatelka nesouhlasí ani s názorem, že výlohy, v nichž byly nápisy taktéž umístěny, jsou prostorem typicky sloužícím k propagaci podnikání. Argumentace krajského soudu vede k závěru, že v souladu se zákonem o hazardních hrách je umístění pouze jednoho nápisu „casino“ na budově, v níž se kasino provozuje. Dále není zřejmé, jak by měl nápis vypadat (velikost, písmo, grafika). Tyto skutečnosti z § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách nevyplývají a soud se tak dle stěžovatelky dopustil nezákonného výkladu a nesprávného právního posouzení věci. Ačkoliv krajský soud uvedl, že je nutné každý případ posuzovat jednotlivě podle konkrétních skutkových okolností, formalisticky a nekriticky zopakoval právní hodnocení správních orgánů a přijal i právní východiska uvedená v rozsudcích, na které odkazoval žalovaný. Krajský soud se také nevypořádal s žalobní námitkou, dle které ze zákona o hazardních hrách nevyplývají žádná omezení pro počet vyobrazení názvu a nápisů obsahující slovo *casino*. Stěžovatelka je přesvědčena, že je oprávněna užívat viditelný název provozovny obsahující slovo *casino* a zákon o hazardních hrách žádným způsobem neomezuje počet takto užitých nápisů. Jelikož se krajský soud s touto námitkou nevypořádal, je jeho rozsudek nepřezkoumatelný.

[9] Žalovaný ve svém vyjádření upozornil, že stěžovatelka nevznáší novou argumentaci, ale pouze opakuje námitky, které byly již vypořádány krajským soudem. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

[10] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu podané kasační stížnosti a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z ustanovení § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu. Z konstantní judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu vyplývá, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodných skutečností, proč považuje právní závěry účastníků řízení za (ne)správné a z jakých důvodů považuje argumentaci účastníků řízení za (ne)důvodnou (viz například nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97 a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, a ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75; rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z www.nalus.usoud.cz). Meritorní přezkum rozsudku je tak možný pouze za předpokladu, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku. Tato kritéria napadený rozsudek v nyní projednávané věci splňuje, neboť je z jeho odůvodnění zřejmé, jakými úvahami byl při posouzení věci v rozsahu žalobních bodů krajský soud veden a k jakému závěru na jejich základě dospěl. Krajský soud posoudil všechny pro věc relevantní žalobní námítky, odůvodnění napadeného rozsudku je srozumitelné a opřené o dostatek relevantních důvodů. Je z něj zřejmé, jaký skutkový stav vzal krajský soud za prokázaný a proč rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Nejvyšší správní soud tak v souzené věci namítanou nepřezkoumatelnost rozsudku neshledal.

[13] Dříve, než krajský soud přistoupil k posouzení jednotlivých žalobních námitek stěžovatelky, na úvod poznamenal, že se v převážné míře jedná o opakování argumentace již dříve uplatněné ve správním řízení. S přihlédnutím k tomu, že není smyslem soudního přezkumu dokola opakovat již jednou vyřčené, krajský soud na řadě míst v podrobnostech odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, s nímž se ztotožnil. K tomuto postupu Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130, č. 1350/2007 Sb. NSS, vyslovil, že jej „*sám o sobě nelze zapovědět, neboť je-li rozhodnutí žalovaného důkladné, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námítky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námítky s námítkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, není praktické a ani časově úsporné zdlouhavě a týmiž nebo jinými slovy říkat totéž. Naopak je vhodné správné závěry si přisvojit se soublasnou poznámkou*“. K témuž závěru Nejvyšší správní soud dospěl také v rozsudku ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006 - 86: „*Sluší se uvést, že i Nejvyšší správní soud často odkazuje na závěry již v řízení učiněné, ať již krajským soudem či žalovaným, neb i v souladu se zásadou hospodárnosti a ekonomie řízení není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně 'opakovat' již správně vyřčené, ale přezkoumat dříve učiněné závěry, přičemž pokud u přezkumného orgánu panuje shoda na učiněných závěrech, není důvodu, proč by na ně nemohlo být odkázáno*.“ Shodně se Nejvyšší správní soud k této otázce vyjádřil také v rozsudcích ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 - 47, nebo ze dne 5. 10. 2016, č. j. 3 Azs 138/2016 - 41. Ve světle uvedených judikatorních závěrů je tedy zřejmé, že pokud krajský soud konstatoval, že se s konkrétními právními závěry vyslovenými v napadeném správním rozhodnutí ztotožňuje a současně uvedl důvody, proč k takovému závěru dospěl, nelze přisvědčit námitce stěžovatelky, že se jednalo o pouhé formalistické a nekritické zopakování právního hodnocení správních orgánů.

pokračování

[14] Pokud jde dále o kasační námitku, v níž stěžovatelka brojila proti závěru krajského soudu, že v posuzovaném případě měly nápisy umístěné na budově provozovny propagační charakter a nikoli charakter informační dle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, je vhodné předeslat, že obdobnou věcí stěžovatelky se Nejvyšší správní soud již zabýval v rozsudku ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 – 32 (rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Na závěrech uvedených v rozsudku šestého senátu kasační soud nehodlá v nyní projednávané věci ničeho měnit, proto z nich v dalším odůvodnění vychází.

[15] Z ustanovení § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, dle kterého *kasino musí být viditelně označeno názvem, který obsahuje slovo „kasino“*, nevyplývá možnost provozovatelů hazardních her umisťovat na budovy, v nichž se herní prostor nachází, nápisy obsahující vlastní název provozovny nebo slova, která evokují hazardní hry. Krajský soud, po přechozím rozboru relevantních části důvodové zprávy k zákonu o hazardních hrách, v odst. [30] odůvodnění rozsudku velmi precizně a přiléhavě vyložil, že smyslem § 68 odst. 2 tohoto zákona je informovat kolemjdoucí o umístění kasina, jakožto místa s vysokou mírou společenských rizik. Má se tak jednat o varování veřejnosti, aby se mohla rozhodnout, zda do daných prostor vstoupí či nikoli. Zcela správně pak z dikce § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách dovedl absolutní zákaz reklamy, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace na provozování hazardních her nebo získávání výher umístěné na budově, ve které se herní prostor nachází, tedy že účelem tohoto ustanovení je především zabránit nepovolenému lákání veřejnosti ke vstupu do herního prostoru. S těmito závěry se Nejvyšší správní soud ztotožňuje.

[16] Stěžovatelka označila nápisem *“casino“* nejen vstupní dveře, ale i všechny výlohy provozovny, obě strany vstupních dveří a prostor nad vstupními dveřmi (nad těmito názvy byla uvedena slovní spojení, evokující hazardní hry viz odst. [1] tohoto rozsudku). Krajský soud tak dospěl ke správnému závěru, že tyto nápisy jsou vzhledem k jejich počtu, viditelnosti, grafickému zpracování a umístění nadbytečné z hlediska informační povinnosti dle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Stěžovatelka na budovu umístila celkem 18 nápisů obsahující slovo *„casino“*; čímž jednoznačně mohla být upoutána pozornost kolemjdoucích i kolemjedoucích na provozovnu a na hazardní hry v ní provozované. Vše tedy nasvědčuje závěru, že nápisy měly za cíl podporu podnikatelské činnosti stěžovatelky (provozování hazardních her) a jen stěží si lze představit, že by plnily jinou funkci, než právě funkci propagační.

[17] Konečně, Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou ani námitku, dle které právní řád neupravuje konkrétní počet dovolených nápisů *„casino“* na jedné budově, zatímco právní názor krajského soudu, bez opory v zákoně, směřuje k závěru, že povolen je pouze nápis jediný. Krajský soud nicméně takto kategorický závěr nevyslovil. V odst. [33] odůvodnění svého rozsudku uvedl, že případy možného porušení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách je v kontextu požadavku vyplývajícího z § 68 odst. 2 tohoto zákona nutno posuzovat vždy individuálně, podle konkrétních skutkových okolností. Jak Nejvyšší správní soud konstatoval výše, krajský soud se s otázkou, zda se v daném případě jednalo o naplnění informační povinnosti či o propagaci hazardních her, v odst. [30] přezkoumatelně vypořádal, a to právě zhodnocením konkrétních skutkových okolností daného případu, kdy (ve shodě se správními orgány) dospěl k závěru, že posuzované nápisy, s ohledem na jejich počet, způsob umístění i grafické zpracování, jednoznačně překračovaly informační povinnost zakotvenou v § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, a sloužily naopak jako forma nedovolené propagace poskytovaných hazardních her. Nelze proto tvrdit, že stěžovatelka byla postižena za to, že pouze plnila svou povinnost uloženou jí § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách.

[18] S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[19] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka byla v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšná, právo na náhradu nákladů řízení jí nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného - v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady převyšující rámec jeho úřední činnosti vznikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se mu náhrada nákladu řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 19. srpna 2022

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu